

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: COPLAS

Citation: Claussen, Sophus: "COPLAS", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid69568/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

COPLAS

Først er Musikken. Den er det primitive, der myldrer ud omkring Scenen.

Den er utaalmodig som en ung Tyr, skraber med Kloven, smækker med Halen, vil sætte i Spring.

Men Sangerindens raske vandrede Fodskifte er ligesom en Feltherres.

Som en Napoleon spanker hun der frem og tilbage paa Scenen opmuntret af Orkesterledsagelse . . . hvis hidsende Bombardement hun dog holder i Tøjler.

Alle Drillerier, Fristelser, lumske Indskydelser er sluppet løs imod hende af denne Melodi, som hun skal vogte sig for eller svare paa.

Da tager hun pludselig et langt Skridt og synger, mens hun hastigt skrider af Sted, sin Livslyst, sin muntre Kaadhed, sin adelige Frimodighed, sin Spot . . . lige for Næsen af Dyret . . . som truede med at trampe hende ned.

En Haandsbred fra den dødelige Fare -- og tju? en Kuplet, som planter Dolken i Bæstets Nakke.

Sifiorita spanker videre frem og tilbage til Ledsagelse -- --
„Og spørger I om, hvordan jeg bær mig ad med at være saadan?“ --? synger hun.

Hun standser. „Jeg er saadan.“